

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 41. Nova vexatio Catholicis in Sinensi Imperio intentata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII. nim Poloniæ Rex *ex jure Advocatiæ & A. C. 1717. Protectionis*, quæ Electoribus tanquam Thuringiæ Landgraviis & Misniæ Marchionibus ab antiquo competeat, hunc Episcopatum terris Electoralibus adijci postulabat. Naumburgenſes vero Capitulares e contrario opponebant, Lutherani non modo, ſed & Catholice Religionis plurimum intereſſe, ut ſtatus præſati Episcopatus immotus conſervaretur, novusque eligeretur Administrator, non ergo concedendum, ut ſtatus hujus Episcopatus alteretur: Diu utrinque diſceptatum, tandem vero decretum, ut præſati Episcopatus adminiſtratio Saxonie Electori, tanquam *demandatum officium* a Capitulo concederetur, hacque ratione Citzæ eidem homagium præſtaretur.

§. XLI.

Nova perſecutio Catholicis in Sinenſi Imperio intentata.

P. Caſtoran. Rel. eorum, quæ Peckin. contig. in publ. Conſt. Vid. ſupra pag. 125. Merc. Hiſt. Octob. 1715. pag. 300. Jam anno priori die vigesima prima Octobris Bernardinus Peckinensis Episcopus datis literis Papam certiorum rem reddidit, quod ipse Constitutionem Apostolicam, quæ incipit: *Ex illa* promptam ac debitam obedientiam præſtiterit, paratusque eſſet, non modo eam obſervare, ſed etiam ſtrenue ad-

niti, ut ab aliis pariter observaretur: Sæc. XVIII.
 eapropter, uti supra meminimus, P. A. C. 1717.
 Carolum a Castorano ex Ord. S. Fran-
 cisci Missionarium & suum Vicarium
 Generalem ablegabat, ut præfatam
 Pontificis Bullam contra Sinenses Ri-
 tus editam Refractariis Rituum Affer-
 toribus promulgaret: cum vero hi a
Cham - Hi Sinensi Imperatore manda-
 tum de non recipienda hac Bulla ex-
 tortissent, Castoranus re infecta ad
 suum Episcopum reverti cogebatur:
 Haud diu tamen a prohibitorum rituum
 Patronis ibidem a vexatione tutus erat;
 apud Imperatorem enim violati man-
 dati reus accusabatur, cujus jussu die
 septima Novembris Mandarinus nomine
Chao - Cham milite stipatus, ejus ædes
 accessit, significans Imperatorem jus-
 sisse, ut catenis constrictus, ad carce-
 res Tribunalis *Xin - him - su* abstrahe-
 retur: mox ergo ejusdem diei vespere
 novem catenis ligatus, atque ad desti-
 natam custodiam abductus, sæpius a
 Judicibus examini subiciebatur, tan-
 dem vero, postquam integros septem
 dies ac noctes detentus fuerat, eidem
 die decima quarta Novembris a Man-
 darinis insinuatum, quod Imperator ei
 culpam condonaret, ac liberum dimitti
 permetteret; igitur vinculis suis solu-
 tus, grave negotium perficere, ab Im-
 pera-

Sæc. XVIII. A. C. 1717. peratore jubebatur, addito mandato, ut absoluto hoc negotio Peckinum ce-
 leriter reverteretur? Hic ergo die vi-
 gesima septima ejusdem Mensis ar-
 repto itinere suum Episcopum, qui in
 Urbe *Lin Cim Cheu* morabatur, in tran-
 situ invisit, ac die vigesima secunda
 Januarii hoc anno Cantonem pervenit,
 inde denuo ad præfatum Episcopum
 delatus, die vigesima Aprilis Peckinum
 reversus est, ulteriora Imperatoris man-
 data præstolaturus: Sequenti autem
 anno plures Missionarii, eoquod Con-
 stitutionibus Apostolicis morem gere-
 rent, toto Imperio proscripti sunt; Pon-
 tifex vero Peckinensem Episcopum in
 suis literis die sexta Novembris ob præ-
 stitam obedientiam eo uberius com-
 mendabat, quo certius sibi persuasum
 habebat, quod ipse hac sua prompta
 obsequendi voluntate refractariis telu-
 tum facturus sit, præfatum Constitutio-
 nem libero Pastoralis curæ Ministerio ne-
 quaquam, & minus adhuc Missionari-
 rum officio, uti falso jactabatur, im-
 pedimento fore: insuper Pontifex præ-
 fatum Episcopum certiores reddidit,
 quod quamplurium Missionariorum sup-
 petias unacum Delegato seu Visitatore
 Apostolico, quem vehementer in illis
 partibus exoptari noverat, & summo
 pere necessarium fore arbitrabatur, hoc

huc quamprimum missurus esset. Sæc. XVIII.
A. C. 1717.
 terum graviolem adhuc tempestatem
 tam contra Missionarios, quam omnes
 Catholicos concitavit invidia Manda-
 rini cujusdam nomine *Tschinmao*. Hic
 Imperatori famosum obtulit libellum,
 in quo præter plures alias querelas &
 calumnias in Christianos pleno alveo
 effusas fingebat, & pro obtrectantium
 more amplissimis verbis exaggerabat
 ingens periculum, quod Imperatori to-
 tique Sinarum imperio immineret, eo-
 quod decem Hollandicæ & Anglicæ
 naves plusquam centum belli tormen-
 tis onustæ Macaoum appulsæ essent,
 jactato quidem commercii & prop-
 agandæ Religionis obtentu, re tamen
 ipsa, ut Sinenses Provincias invaderent,
 ac velut proprias occuparent: Ut vero
 suam calumniam verisimilitudinis spe-
 cie firmaret, Indiæ Insularumque Phi-
 lippicarum, & Japoniæ, quæ Regna
 Europæi aggressi vel aggredi moliti
 fuissent, exempla inculcabat, ac Re-
 ligionis Sinicæ (qui obtentus ad con-
 citandos animos plurimum plerumque
 valet) jacturam obtendens exponebat,
 adversus Imperatoris edicta in omni-
 bus Imperii Provinciis Tempia erigi,
 confluere populum, veteribus ritibus,
 sacratisque ceremoniis ferme abolitis,
 novam falsamque religionem passim ab

Sæc. XVIII. A. C. 1717. Emissariis, Romanisque exploratori-
 bus obtrudi, non alio ex fine, nisi ut
 advolantibus Europæis copiis seditionem in ipsis Imperii visceribus concitare possent. Tandem mendacem suam declamationem Mandarinus absolvit, suadendo, ut diruantur Tempa, peregrini omnes ejiciantur, & Sinensibus ad ejurandam novam religionem compulsis, exteris prohiberetur, ne plures eodem tempore, quam una navis mercatoria, in portus Sinicos adducerent, si Imperator Regnum suum ab exterorum vi securum esse velit. Hunc Mandarinus libellum mendacis, calumniisque turgidum *Cham* - Hi Imperator supremis tribunalibus examinandum tradidit. Hæc aliunde Missionariis ex officio impiis hujus calumniatoris consiliis toto capite annuebant, edito mandato, vi cujus Christianorum Tempa recens erecta diruerentur, omnibusque Missionariis ex Imperio excedere jussis deinceps nemo religionem peregrinam publice profiteri permetteretur. Jamjam in quibusdam Provinciis hujus mandati executio urgebatur, & Christiani unacum Missionariis male habebantur: Cum vero Jesuitæ Peckinenses, alique, qui Imperatoriæ declarationi circa Ritus assensere, apud Imperatorem plurimum gratia valerent,
 fatali

fatali hoc nuntio attoniti libellum sup Sæc. XVIII.
 plicem eidem obtulerunt, quibus sese A. C. 1717.
 jungabant Cantonenses, nec irrita erat
 illorum deprecatio; Imperator enim
 Tribunalium sententiam pro sua beni-
 gnitate eatenus temperabat, ut Tem-
 plis integris, quadraginta septem Mis-
 sionariis libertatis literæ traderentur,
 iique Evangelium libere prædicare pos-
 sent, ceteris vero Missionariis similes
 literæ expedirentur, dummodo sese
 Sinicis ritibus accommodaturos idonee
 caverent, secus omnes Macaoum, &
 inde in patriam abducerentur. Plus
 tum impetrari haud poterat, ne Impe-
 rator Tribunalium auctoritatem, eo-
 rumque decretum penitus convellere
 videretur, in aliis quoque Imperii Pro-
 vinciiis cuncta in eodem statu relicta, ac
 Christiana religio uti prius, tolerata fuit.
 Postea tamen Jesuitæ impium Manda-
 rini libellum typis editum, & jamjam
 per omnes Provincias disseminatum
 scripto pariter typis impresso refellere
 permitti sunt, ne Christianorum animis
 noxia adversus Christi legem opinio in-
 stillaretur: Mandarinus quoque in cri-
 minis pœnam ab officio motus & in Tar-
 tariam relegatus, morte sibi veneno il-
 lata exilium redemit. Exeunte autem
 Mense Decembri sacra Congregatio de
 Propaganda fide literas acceperat, qui-

Sæc. XVIII. bus significatum, quod Imperator Si-
 A.C. 1717. nicos Ritus impugnari haud toleret.

§. XLII.

*Thaddæi Aloyfii Del Verme Cardi-
 nalis obitus.*

*Guarvac.
 vit. Pontif.
 t. I. p. 425.
 Vit. Card.
 t. I. p. 217.*

Hoc item anno sacrum Purpuratorum Collegium sex omnino Cardinalium jacturam deplorabat. Hos inter primus erat Thaddæus Aloyfius del Verme patria Placentinus, qui nobilissimis juxta ac opulentissimis Parentibus natus, a teneris animum ad pietatem, Divinique cultus propagationem summopere propensum præferebat: cum autem secundo genitus esset filius, ad militarem statum a suo Parente destinabatur: Abhorrebat vero Thaddæus ab hoc vitæ genere, hinc Ecclesiæ, scientiis ac pietati præclaras animi sui doctes consecrare statuit, & novennis adhuc a Placentino Episcopo sacra Tonsura initiari petiit, ac demum a Patre suo Mediolanum missus, ibidem literis operam navabat, in frequenti autem hoc Athenæo Thaddæus exemplum archetypon omnis modestiæ virtutisque habebatur; nec ullum in rerum celestium studio, in diligentia & literarum profectu priorem, nec in placidissimis moribus ac ingenuitate parem.